

Doan Trang hiện u năm là phóng viên của Tuần Việt Nam (mặt trang liên kết của VietNamNet).

Cô chuyên về mảng chính trị. Năm ngoái, cùng đồng nghiệp Blogger Mạnh Nam và Nguyễn Xuân Gió, Doan Trang đã bị giam giữ 9 ngày.

Chi tiết về chuyện bị bắt giữ này không được công bố nhiều. Tuy nhiên, chắc chắn nó ít nhiều liên quan tới những bài viết về chế độ quy định biên giới ở Việt Nam, mặt chữ đầy đủ và đầy đủ về chính quyền và coi trọng quan hệ hữu nghị với Trung Quốc hiện quy định lãnh thổ. Sau sự cố trên, cô viết tiếp tục viết cho VietNamNet, những gì ở đây, Doan Trang đã chuyển về báo Pháp Luật. Về tiếp tục về chế độ đầy đủ và đầy đủ, cô viết về mặt luật pháp phóng sự về những người lính ở xa, nhân viên làm việc ở biên giới ra ngoài Sa năm 1988 mà mãi giờ đây báo chí Việt Nam mới hé mở phần nào.

Anh là Nguyễn Duy Dũng, mặt người lính hải quân đã may mắn sống sót và trở về an toàn trong trận chiến bão tố Trùng Sa năm 1988.

Xoa đầu cho con trai đang xúng xính trong bộ đồng phục học sinh xanh trắng chuồn chuồn trên trời, anh cười nheo mắt: “Số phận sinh ra nó rồi đây. Thế này cu này sinh đúng ngày 14 tháng 3 năm 1998, tròn 10 năm ngày bố nó thoát khỏi Trùng Sa. Ai cũng bảo tôi khéo chọn ngày sinh cháu”.

Tuần tra trên đảo Trường Sa. Ảnh: TRẦN ĐÌNH

“Lính trẻ, già đều trẻ con”

Đến bây giờ đã 22 năm trôi qua, anh Dũng vẫn không quên nỗi nhớ về những ngày tháng tuổi trẻ của mình trên những hòn đảo nổi giữa sóng gió của biển cả. Sinh năm 1964, đi bộ đội khi 18 tuổi, từ năm 1985 anh trở thành đội phó Đội Kiểm soát Bộ Tư Lệnh vùng 4 ở Cam Ranh.

Đầu năm 1987, đúng dịp tết Đinh Mão, anh nhận lệnh vào đoàn quân đi tăng cường cho Trường Sa. Và anh đã ở đó gần hai năm trời trong cái giai đoạn đặc biệt xem là khó khăn, vất vả nhất cho các chiến sĩ Trường Sa kể từ ngày giờ phóng (năm 1975) đến nay.

Anh Dũng cũng nhớ những ngày đi của anh sau này đều cho rằng lính Trường Sa thì nào mà công gian lao những càng về sau này càng đặc biệt hơn. Hồi ấy, hồi quân ta có ít tàu, một năm chỉ vài ba chuyến tàu ra đảo tiếp tế. Theo Đại tá Đỗ Đình Đ, nguyên Chỉ huy trưởng Công 2 đảo Nam Yết, người từng ở Trường Sa từ năm 1996 tới năm 2002 thì: “Trong năm, chỉ giai đoạn từ tháng 2 đến tháng 5 là có thể đi tàu ra, lúc ấy biển cả gọi là trong vịnh nhỏ bát nước, nhìn thấy cá đấy.

Chỉ từ tháng 6 trở đi là bắt đầu có gió tây nam, rồi sang đông là gió đông bắc, rồi biển động. Cho nên lính mong ngóng tin tức liên lạc, thấy tàu ra đảo thì mừng rỡ như mất đi chỗ vắng, lúc tàu rời đảo về đất liền thì khóc lóc buồn rầu lắm”.

Trò ng Sa trong tim ng i lính năm x a

Tác Giả: Đoàn Trang

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 08:14

Quân dân đ o Sinh T n, qu n đ o Tr ò ng Sa nh ng ngày giáp t v a qua. ình: TR Ò N Đ Ò I

Đi i khó khăn nh th cho nên ng i lính Tr ò ng Sa thi u th n m i b mà kh s nh t là thi u n c ng t, rau xanh.

Anh D ò ng nh i n c ng t đ o thi u tri n miền, m i ngày ch đ c dùng t i đa năm lít cho m i sinh ho t. Anh em đành ph i r a m t, t m b ng n c bi n, sang i m m i tráng i b ng n c ng t. Lúc đ u ch a quen, ai n y nóng rất c i ng, tóc tai c ng quèo r t khó ch u. T chuy n y đ n đ n tình tr ò ng “s c m c” mà nhà th Tr ò n Đ ăng Khoa đã t i: “N c ng t hi m, không i dành g i tóc. Lính tr , lính già đ u tr c t u nh nhau”. Thi u n c ng t th t s là tình tr ò ng kh ng khi p đ i v i lính đ o nh ng năm y.

M y tháng tàu m i ch n c ra m t i n, b m th ng n c t khoang vào xu ng nhôm r i anh em đ y xu ng v i đ o. L n nào tr c khi ra “đón n c” nh th anh em cũng ph i t m tr c cho s ch. N c mang v đ o đ c đ vào nh ng chi c thùng phuy i n đ d tr . Phuy b nhi m b n, n c đ c ng u, đánh phèn t i b y, tám l n v n không h t b n thì cũng ph i c mà dùng. G o tr lâu sinh m c, h ng. Thi u rau quá, ng i ai cũng b phù, s ng lên nh ng n vào da th t thì i l m c xu ng...

Anh Nguyễn Duy Dũng. Ảnh: Xuân Vũ

Khí hậu Trờ ng Sa vô cùng kh c nghi t, n ng nóng cháy da quanh năm suốt tháng. Đây l i là n i r n bão, th ng xuyên ph i h ng ch u bão bi n. Đ i tá Đ Đĩnh Đ b o: “Nói đ n Trờ ng Sa là nói đ n bão t phong ba, đ n n ng nóng thiêu đ t, đ n san hô nh n ho t đâm ch y máu chân, đ n thi u rau xanh, n c ng t...”.

“Bây gi mình xem tivi, th y anh em ngoài đó “đ tóc” r i, không còn ph i c o tr c n a” – anh Nguyễn Duy Dũng c i, nói. Anh hi n là phó Ban Liên l c b đ i Trờ ng Sa t nh Nam Đ nh.

T t c ng i lính t ng ph c v Trờ ng Sa bao năm qua đ u coi nhau là đ ng đ i và h cũng dành tình c m thân thi t quý m n đó cho c nh ng chi n sĩ tr không quen bi t đang đóng quân Trờ ng Sa ngày nay. “Bây gi ngoài đó lính đ c c kh h n, không còn quá thi u th n. Trờ ng đ c rau xanh r i (đ t th t, ch t đ t li n ra). Có h m đ tr n c r i. Đi n tho i đi đ ng ph sóng t i t n đó, có th g i vào b đ c. Nh ng mình v n th ng các em y ch , t t nhiên, đ ng đ i mà!”.

Nh bi n

N a cu i năm 1987, tình hình ngoài kh i tr n nên căng th ng. Tháng 3-1988, ta quy t đ nh đ a quân ra đ o Cô Lin, G c Ma. Và m t tr n đánh không cân s c đã đi n ra...

Trong tr n chi n b o v ch quy n Trờ ng Sa năm 1988 y, Nguyễn Duy Dũng may m n ch b th ng nh .

Đã là lính h i quân n i đ u sống thì không th s ch t. V t th ng bình ph c, anh ti p t c i Trờ ng Sa, b o v m nh đ t thiêng c a t qu c, đ ng cam c ng kh cùng nh ng chi n sĩ h i

Trò chơi Sa trong tim người lính năm xưa

Tác Giả: Đoàn Trang

Thứ Ba, 16 Tháng 3 Năm 2010 08:14

quân khác. Từ tháng 7-1989 anh mới ra quân, làm thợ nề, thợ hàng xây hàng rào rồi đi kéo, buôn đồ đạc, về nhà đi làm về nhà ôn thi vào Đại học Sư phạm ngành nghệ thuật. Năm 1994, anh tốt nghiệp và trở thành một thầy giáo dạy văn ở Nam Định.

Đến giờ viết số còn trên đầu người lính thầy giáo dạy văn của Trường THPT Ngô Quyền, cựu binh ở Trường Sa. Số không gây đau đớn, chỉ có nỗi lòng tình cảm của anh đi với nỗi lòng hòn đảo đá khốc nghiệt năm xưa thì cũng thấm thoắt lên. Anh dồn nó vào nỗi lòng trang viết: Trường Sa – mùa này biển đông, Nhớ lòng Trường Sa ơi!, Ký ức Trường Sa...

Anh Địch nói: “Anh em chúng tôi mong bằng cách nào đó, ta phát triển tiềm lực quân sự cho chiều dài đất nước hơn 3.200 km biển mà lực lượng mỏng, trang thiết bị cũ kỹ thì nếu chúng may có sự cố gì sự phòng phó rất chậm”.

Giờ đây, cùng với nỗi lòng người lính Trường Sa cũ, anh Địch vẫn theo dõi tình hình Trường Sa hiện nay qua báo đài, tivi và qua nỗi lòng đồng đội đóng ở Cam Ranh hay đang trên đảo. Các anh đều biết nỗi lòng, nỗi da diết, nỗi hời hợt nỗi lòng ngày tháng Trường Sa năm xưa. Nhớ mùa gió chướng. Nhớ khi biển đông “bọt tung trời bọt”. Nhớ nỗi lòng ngày biển lặng, một nỗi lòng phụng trong nỗi lòng. Nhớ vô vàn kỷ niệm với đồng đội thân thiết: trực chiến, tập luyện, đi đâm cá, chơi thể thao, dựng trại nhà, sinh hoạt văn nghệ và chiến đấu. Nhớ nỗi lòng người một đồng đội đi đến tận nơi miệt mài tảo tảo, các anh vẫn hay đùa có khi lên tới 19 tuổi, thành trên một hòn đảo. Ai cũng quên bỏ, thối lòng yêu, đùm bọc lẫn nhau.

Và người lính thầy giáo dạy văn đã viết một câu rất hình ảnh, rất nên thơ rằng: “Có con sóng nào cũng dập dờn dâng trong mắt tôi”.